

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 692

гр. Плевен, 23.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИАН В. ИВАНОВ

Съдебни   Йоана Д. Лазарова

заседатели: Пенка Г. Бояджиева

при участието на секретаря МАРИ СЛ. ЙОНЧОВСКА
в присъствието на прокурора Х. П. С.

като разглежда докладваното от МАРИАН В. ИВАНОВ Частно наказателно дело № 20224400200714 по описа за 2022 година

Производство по чл.451-452 от НПК.

Образувано е по предложение на Председателя на Пробационен съвет-гр.Плевен в РСИН-Плевен, звено-Плевен към ОСИН-Плевен-В.А.Т., с искане за замяна на основание чл.43а, т.2 от НК, на неизтърпяната част на наложеното наказание „ПРОБАЦИЯ”, с наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА”, по определено общо наказание по ЧНД № 2368/15г. на РС-Плевен, на осъдения В. В. Б., жив. в с.Б., обл.П., ул. „Т.К.” ***, ЕГН: *****.

В съдебно заседание Председателят на пробационния съвет поддържа направеното предложение. Счита, че са налице причини, поради които не е изпълнявана пробационната мярка, тъй като осъденият е напуснал неоснователно страната. Акцентира, че същият не е уведомил органа по изпълнение на наказанието умишлено, поради което моли да се уважи предложението за остатък от 2 години 8 месеца и 28 дни.

Представителят на ОП - гр.Плевен намира, че направеното предложение е основателно. Счита, че са налице всички доказателства за неизпълнение от страна на осъдения по една от пробационните мерки. Акцентира, че няма доказателства да е налице обективна причина да не се изпълнява наказанието „Пробация“. По представените медицински документи в настоящото съдебно

производство акцентира, че те съвпадат с изпълнение на двете пробационни мерки, като заболяването е констатирано на територията на друга държава. Посочва чл.447 от НПК, даващо възможност да се иска прекъсване на това наказание за лечение. Счита, че поведението на осъдения към онзи момент, въпреки заболяването, е ирелевантно за настоящия случай. Счита, че не е налице съществена причина за това неизпълнение, като е имал възможност да се допита какъв е редът и съответно, да се ползва от института на прекъсване на наказанието. Моли по същество да се уважи предложението, като се замени наказанието „Пробация“ с „Лишаване от свобода“ в размера по изискването на чл.43а от НК, а именно: 2 дена „Пробация“ с 1 ден „Лишаване от свобода“

Защитникът на осъдения В. Б. - адвокат П. В. от АК – Плевен, изразява становище да не се уважава предложението на Пробационна служба – Плевен. Пледира, че е налице както изтеклата давност по чл.82, ал.1, т.5 от НК, така и давността по чл.82, ал.1, т.4 от НК - така наречената абсолютна давност, като твърди, че абсолютната давност за изпълнение на наказанието е изтекла на 03.11.2018 година и оттам нататък, това е пречка както за изтърпяване въобще на наказанието „Пробация“, така и за замяната на остатъка от наказанието, както е в конкретния случай. В този смисъл, цитира практика на ВКС: Решение №237/23.05.2013 година, Решение №127/12.03.2013 година, Решение 234/23.01.2020 година на ВКС на РБ. Моли да се остави без уважение направеното предложение.

Защитникът на осъдения В. Б. - адвокат Д.М от САК, поддържа становището на адвокат П. В. относно изтеклата погасителна давност както за изпълнение на наказанието, така и за замяна на остатъка от наказание „Пробация“ - предмет на настоящото съдебно производство. Акцентира и развива доводи на следващо място, във връзка със здравословното състояние на осъдения В. Б.. Пзовава се на представените в настоящото съдебно производство медицински документи от Германия във връзка със заболяването на осъдения - Ковид-19. Обръща внимание на съда, че при внимателен прочит става ясно, че реално, тогавашното физическо състояние на подзащитния му не е позволявало предвижване обратно на територията на РБ. Твърди, че обективното му разболяване е факт, който е извън обективната възможност по принцип на едно лице да знае дали ще се разболее или не.

Акцентираща и на медицинския документ, констатиращ наличие на „Постковид“ синдром, наложил лечение със специални тромبوпрепарати с цел избягване на тежки последици за здравето на осъдения Б.. Сочил, че допреди това му състояние, същият е изпълнявал стриктно явяването от негова страна пред пробационния служител и последващото му влошаване на здравословното състояние не може да се оцени като желание, осъденият, да се отклони от изпълнение на това наказание. Моли съда да не извършва замяна на нацията „Пробация“ с наказание „Лишаване от свобода“

Осъденият В. В. Б. поддържа становищата на защитниците си. Моли съда да не заменя остатъка от нацията му „Пробация“ с наказание „Лишаване от свобода“.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и съобрази становищата на страните, намира за установено следното:

Настоящото производство е второ по ред, след като с Решение №50124/11.10.2022г. по НД №522/2022г. на ВКС на РБ-трето наказателно отделение, е било възобновено ЧНД № №939/2020г. на ОС-Плевен и отменено постановеното по него, на основание чл.43а, т.2 НК, определение №260031/28.01.2020г. Делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на ОС-Плевен.

С Определение № 1487/16.10.2015г. по ЧНД № 2368/15г. , влязло в сила на 02.11.2015г., РС-гр.Плевен ,на основание чл.25 ал.1, вр. с чл.23 ал.1 от НК, определил на осъдения В. Б., общо най-тежко наказание между наложените му по НОХД №2155/2015г. и НОХД №2171/2015г. по описа на съда, а именно „Пробация“, включващо следните пробационни мерки: по чл.42а, ал.2, т.1 от НК-„Задължителна регистрация по настоящ адрес“, за срок от 3 години ,с периодичност два пъти седмично, по чл.42а,ал.2,т.2 от НК-„Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 3 години и по чл.42а,ал.2,т.6 от НК-„Безвъзмезден труд в полза на обществото“ от 320 часа годишно за срок от 3 поредни години.

Със същото определение е постановено осъдения да изтърпи отделно наказание „Пробация“ по НОХД № 35/2015г. на РС – Плевен със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 2 години и 6 месеца, с периодичност 2 пъти седмично; „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок то 2 години и 6 месеца и

„Безвъзмезден труд в полза на обществото“ от 200 часа годишно, за срок от 2 поредни години, като на основание чл.25, ал.2 от НК, от това наказание е приспаднато фактически изтърпяното наказание „Пробация“ в размер на 8 месеца и 20 дни. **Видно от приложената актуална справка за съдимост е, че по отношение на осъдения В. Б. е приведено в изпълнение това наказание, като същото е изтърпяно на 08.09.2017 година. „Справка за съдимост /страница 3/.“**

Със същото определение е постановено осъденият В. В. Б. да изтърпи отделно и наложеното му по НОХД № 2030/2015г. по описа на РС – Плевен наказание „Пробация“ при следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 3 години с периодичност 3 пъти седмично; „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок то 3 години; И „Безвъзмезден труд в полза на обществото“ от 300 часа годишно, за срок от 2 календарни години. **Видно от приложената актуална справка за съдимост е, че по отношение на осъдения В. Б. е приведено в изпълнение това наказание, като същото е изтърпяно на 11.09.2020 година. „Справка за съдимост /страница 3/.“**

Хронологично, е следвало да се изпълнява и започнало изпълнението на наказанието „Пробация“ по ЧНД 2368/2015 година, по описа на Районен съд – Плевен, определено му като общо наказание по НОХД №2155/2015 година и НОХД 2171/2015 година, и двете по описа на Районен съд – Плевен.

С протокол № 2706/14.09.2020г., осъденият В. Б., е бил запознат с правата и задълженията си по време на изпълнение на наложените му пробационни мерки по ЧНД № 2368/154г. на РС-гр.Плевен, като общо най-тежко наказание по НОХД №2155/2015г. и НОХД №2171/2015г.на РС-гр.Плевен.Начало на надзора е 14.09.2020г.

Видно от приложения по делото график за регистрация, е че осъденият В. Б., от началото на изтърпяване на наказанието 14.09.2020г. до 06.11.2020г., включително е изпълнявал определ.та му мярка“задължителна регистрация“. От 09.11.2020г. до 16.11.2020г. не е изпълнявал пробационната мярка, тъй като представил медицински документи. За периода от 18.11.2020г. до 27.11.2020г., осъденият е изпълнявал пробационната мярка, като полагал регистрация по график. Последният положен подпис е от 27.11.2020г., като след тази дата е преустановено изпълнението на пробационната мярка. От

30.11.2020г. пробационните мерки по същество не се изпълняват, тъй като осъденият В.Б., самоволно и без уважителна причина преустановил изпълнението им. По отношение на пробационната мярка “Срещи с пробационен служител“, същата е изпълнявана за времето от 14.09.2020г. до 04.11.2020г. - проведени общо пет срещи. Видно от графика, по наложената пробационна мярка „Безвъзмезден труд в полза на обществото“, изпълняваща се в с.Б. , е че няма отработени часове.

Видно от приложената справка от РДВР-Плевен е, че осъденият В.Б. е напуснал пределите на страната на 30.11.2020г. през ГКПП „Дунав мост“, с лек автомобил.

На 03.12.2020г., във връзка с неизпълнение на пробационната мярка „Задължителна регистрация по настоящ адрес“, бил съставен констативен протокол №396/03.12.2020г. /находящ се на лист 26 от ЧНД №939/2020 година, по описа на Окръжен съд – Плевен/, след направена проверка по местоживеенето на осъдения. Изготвена е и приложена към делото и съответната докладна записка. Видно от докладната записка на служителя при Първо РУ-МВР-Плевен е, че на 09.12.2020г. адреса на осъдения е бил посетен. Установено е, че не се намира на адреса, като в този докладна записка е посочено, че същият е напуснал на 30.11.2020г. страната, през ГКПП „Дунав мост“ с лек автомобил, на който е посочена регистрацията.

Последвало предложението на председателя на пробационния съвет и видно от протокола на 16.12.2020г., че е взето решение по отношение на осъдения В. Б., да се направи предложението за замяна на неизтърпяната част от наказанието „Пробация“, с наказание „Лишаване от свобода“.

Безспорно е установено, че на 30.11.2020г., осъденият В. Б. е напуснал адреса си и не е бил намерен. Безспорно е установено, че на 30.11.2020г. е напуснал пределите на Р.България. Същият не е бил открит, поради което на 16.12.2020г.е изготвено предложението на председателя на пробационния съвет гр.Плевен,за замяна на наказанието „пробация“, с наказание „лишаване от свобода“ по отношение на В. Б..

При така установеното, след 30.11.2020г., осъденият В.Б. е преустановил изпълнението на определените му пробационни мерки. Същият самоволно е напуснал адреса си и страната. По този начин , без основателна причина, е демонстрирал явен отказ да изпълнява определените му пробационни мерки

след 30.11.2020г.

Становищата на защитниците на осъдения, съответно, и становището на осъдения, съдът счете за несъстоятелни и неоснователни по следните съображения:

На първо място, налице е само „привидна“ изтекла давност както за изпълнение на наказанието „Пробация“, така и за замяна на остатъка – неизтърпяната част от наказанието „Пробация“, наложено по отношение на осъдения В. Б., предмет на настоящото съдебно производство. Не може да се ползва от давността по чл.82 от НК, защото същият е търпял след влизане в сила на определението до началото за изтърпяване на пробационните мерки, като общо наказание по НОХД №2155/2015г. и НОХД №2171/2015г. на РС-гр.Плевен, отделно наказанията „Пробация“ по съответно посочените в определението наказателни дела. Тоест, през това време той е търпял отделните определени му други наказания „Пробация“ по ЧНД №2368/2015 година, по описа на Районен съд – Плевен, поради което не тече давност. Безспорна е съдебната практика, че по време на изпълнение на друго наказание не тече давността. Освен това, било е постановено отделно изтърпяване на наказание „Пробация“. Такъв е и смисълът на Тъкувателно решение №3/2017 година по тълкувателно дело №3/2017 година на ОСНК. Когато е започнало и се изпълнява наказанието „Пробация“ по другите две отделни наказания „давност“ не тече, защото се реализира правомощие за изпълнение на другите наложени му две отделни наказания „Пробация“.

Неоснователни са и доводите на адвокат М.. Както по-горе се посочи, след като е било започнало изпълнение на пробационната мярка - предмет на разглеждане по настоящото дело, когато осъденият не е бил в добро здравословно състояние, същият е уведомявал пробационната служба и съответно, е бил представен медицински документ като например за периода от 09.11.2020 година до 16.11.2020 година. Представените медицински документи от Германия и приети от съда, съдът няма да обсъжда за абсолютна достоверност на отразеното в тях. Най-вероятно това е така, както е отразено в тях, но по аргумент, че осъденият е знаел какъв е редът за неизпълнение на пробационната мярка при условие, че му е било влошено здравословното състояние, то е имал, безспорно, възможност да уведоми пробационната служба за здравословното си състояние така, както е описано

в тези документи. Друг е въпросът защо е напуснал пределите на РБ след като е бил наясно и много добре е знаел, че следва да изпълнява наказанието си „Пробация“. При внимателен прочит на справка за съдимост /страница 4, пункт 8/ е видно, че по отношение на осъдения е влязло в сила Споразумение №325/11.08.2022 година по НОХД №1241/2022 година, по описа на Районен съд – Плевен. Споразумение не може да се сключи без присъствието на осъдения. Следователно, осъденият към месец август 2022 година се е намирал в РБ. По-нататък, сключеното споразумение е за деяние, извършено на 12.03.2022 година, за извършено престъпление по чл.270, ал.1 от НК, и то във връзка с постановеното Определение по ЧНД №939/2020 година, по описа на Окръжен съд – Плевен. Следователно, и към месец март 2022 година, осъденият се е намирал в РБ. Същият е могъл да уведомява пробационната служба, да представи представените и днес медицински документи, което не е направил и то явно с нежелание да изпълнява пробационната мярка. Друг е въпросът, че двата медицински документа са издадени през месец юли и август 2022 година - по време, когато, явно, осъденият е бил на територията на РБ. Няма как да се приеме, че така отразеното в тях като здравословно състояние е изключителна субективна невъзможност осъденият да изпълнява пробационните си мерки, наложени му като общо наказание по НОХД №2155/2015г. и НОХД №2171/2015г. на РС-гр.Плевен.

Както по-горе се посочи, на 30.11.2020 година, осъденият Б. е преустановил изпълнението на определените му пробационни мерки. Самоволно е напуснал адреса си и страната. Без основателна причина е демонстрирал явен отказ за изпълнение на тези пробационни мерки.

Съгласно чл.228 ал.2 от ЗИНЗС, остатък от наказанието „Пробация“ се изчислява към датата на внасяне на предложението за замяна, тъй като, съобразно ал.1, с внасяне на предложението, изпълнението на пробационните мерки спира. В конкретният случай, следва да се замени остатъкът от наложеното му наказание „Пробация“ към 16.12.2020г., който е в размер на 2 години, 8 месеца и 28 дни.

Ето защо, направеното предложение е основателно. Налице е основанието на чл.43а от НК. Неизтърпяната част от пробационните мерки в размер на 2 години, 8 месеца и 28 дни, съобразно съобразно правилото на чл.43а, т.2 от НК, следва да се заменят с наказание „Лишаване от свобода“ в

размер на 1 година, 4 месеца и 14 дни. На основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС, наказанието следва да се изтърпи при първоначален „общ“ режим.

Видно от приложената справка Изх.№4463/18.10.2022г. от затвора –Плевен е, че преди възобновяването на ЧНД №939/2020г. на ОС-Плевен, осъденият В. Б., за периода 12.03.2022г.-13.10.2022г. е изтърпял наказание лишаване от свобода, в размер на 7 месеца и 4 дни.

Както предходното производство по ЧНД №939/2020г. на ОС-Плевен, така и настоящото производство, са с един и същ предмет, поради което, от така определеното, след замяната, наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 1 година, 4 месеца и 14 дни, по настоящото дело, следва да се приспадне фактически изтърпяното от наказанието лишаване от свобода по ЧНД №939/2020г на ОС-Плевен, преди възобновяването му, съобразно справката от затвора-Плевен, Изх.№4463/18.10.2022г., в размер на 7 месеца и 4 дни.

По изложените съображения и на основание чл.43а, т.2 от НК, във вр. с чл.452, ал.1 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАМЕНЯ отчасти наложеното на осъдения В. В. Б., ЕГН*****, с определение № 1487/16.10.2015г. по ЧНД № 2368/15г. на РС-Плевен, общо най-тежко наказание „ПРОБАЦИЯ“ в размер на неизтърпяната част от 2 години, 8 месеца и 28 дни, с наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ в размер на 1 година, 4 месеца и 14 дни, което на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС да изтърпи при първоначален „ОБЩ“ режим.

ПРИСПАДА от така определеното му, след замяната, наказание лишаване от свобода в размер на 1 година, 4 месеца и 14 дни, фактически изтърпяното наказание лишаване от свобода по ЧНД №939/2020г на ОС-Плевен, преди възобновяването му, съобразно справка изх. №4463/18.10.2022г. от затвора - Плевен, в размер на 7 месеца и 4 дни.

Определението подлежи на обжалване и протестиране пред Апелативен съд град Велико Търново в седем дневен срок от днес.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____